

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

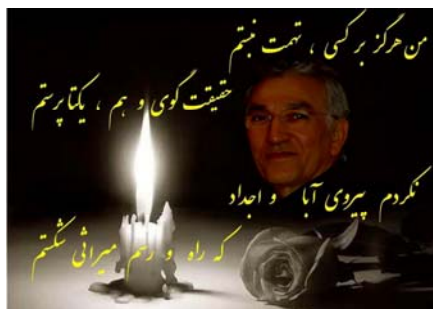
afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

نعمت الله مختارزاده

۱۴ اگست ۲۰۲۰

به نجیبه جان سمیع !

خواندن سروده نغز و دلپذیر تان معنون (آئینه دلها)، خاطراتی از بدیهه سرانی ها و مکالمه های منظوم، با شاعره فرهیخته و آزاده، مرحومه مغفوره (تمنا جان عزیز) را که تقریباً سالهای ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۰ داشتم، به یادم آورده طبع منجمد و افسرده ام را دوباره قدرت بیان و خامه شکسته و ناتوانم را جرأت جولان بخشید.
که اینک از طبع حزین و غمین و قلم عاجز و ناتوانم بپذیره و استقبال (آئینه دلها) ی شما، نشیده ناچیزی به نام (بغل آرا) رقم و تقدیم است.

بَغْل آرا

آنکه در شعرِ ترو نغزِ تو، معناست منم
آنکه خوش صورت و خوش سیرت و زیباست توئی
آنکه در عشق، همانند زلیخاست توئی
آنکه در حُسن، بسی طعنه به لیلاست توئی
آنکه در بزمِ طرب باده و میناست توئی
آنکه در کامِ ادب شهد و مُرباست توئی
آنکه در خوابِ من هر شب بغل آراست توئی
آنکه اشعارِ ترش و ردِ زبانه است توئی
آنکه با حسن، چلیپا به کلیاست توئی
آنکه در عالمِ فیسبوک مسیحا است توئی
آنکه در پیروی سیدِ بطحا است توئی

آنکه شد شهره به شیدائی و رُسواست منم
آنکه افسرده دل و واله و شیداست منم
آنکه از چاه و ز زندان، به سرِ پاست منم
آنکه مجنون تر از قیس، به صحراست منم
آنکه مخمور، ز پیمانه و صهباست منم
آنکه در دستِ سخن نان و چو حلواست منم
آنکه لب تشنه فتاده، لبِ دریاست منم
آنکه تیغِ اثرش، در دلِ مُلاست منم
آنکه از کعبه و بتخانه گریزاست منم
آنکه شاگرد، چو پطرس و یوحناست منم
آنکه تارک شده و پیرو ابهاست منم

